

Quan la justícia és justa

La jutgessa absol un veí de Camprodon minusvàlid denunciat per maltractaments i obre diligències contra l'exdona per fals testimoni i denúncia falsa
La fiscal creu que és un cas “flagrant” de “prostitució” de la justícia



Conrado Guasch Gargallo acompanyat del seu advocat, Jordi Colomer, i un familiar Foto: Ò. PINILLA.

Els jutjats de Girona van resoldre ahir un cas de manual de com la justícia acaba sent justa sense cap matís ni discussió. Els protagonistes van ser Conrado Guasch Gargallo i la seva exdona, María Carmen Ángel López, que l'havia denunciat per un delictes de violència de gènere. Segons l'escrit d'acusació de la fiscal, Sandra María Fagil Fraga, els fets van tenir lloc l'11 de juliol del 2010, quan l'acusat era al domicili de la parella, al municipi de Camprodon. Pels volts de dos quarts de set del matí l'home hauria insultat la dona dient-li “inútil, filla de puta”, mentre l'agafava fortament dels braços i li propinava cops al coll. Però la dona va anar més enllà ahir durant el judici, i va declarar que aquella nit l'home la va deixar tancada a fora a la terrassa en roba interior i va bloquejar totes les portes

amb clau i la del balcó amb una cadira perquè la dona no tornés a entrar. Segons la denunciante, tot va començar quan l'home li va pegar i la va insultar perquè ell li va demanar fer l'amor però ella s'hi va negar. Per aquest cas, la fiscal sol·licitava una pena de 10 mesos de presó i una ordre d'allunyament de 300 metres durant 2 anys. Paralitzat i sense parlar tota aquesta història no surt de la normalitat, i fins i tot podríem dir que és un cas típic de maltractament en l'àmbit familiar, si no fos que l'acusat, Conrado Guasch, té un problema sever de discapacitat. El 1993 l'home va tenir una embòlia que li va paraitzar part del braç dret, el va deixar en cadira de rodes i li va afectar per a tota la vida la parla. Aquesta última seqüela va fer que ahir durant el judici no pogués pronunciar ni una sola paraula, i si ho feia, no se li entenien absolutament res. És per això que el tribunal va optar per fer-li preguntes a les quals podia contestar amb gestos afirmatius o negatius amb el cap, i va afirmant rotundament amb gestos que era innocent dels càrrecs que se li imputaven. En vista d'aquesta circumstància, la fiscal va començar a interrogar la dona i va escoltar el sorprenent relat. Per una banda, al tribunal li va costar entendre com, paralitzat com està l'home i prostrat al llit com estava aquella nit, fos capaç d'aixecar-se tot sol, pujar a la cadira de rodes, arrossegar una cadira per bloquejar el balcó, tancar amb clau la porta principal i deixar així tancada la dona amb sostenidors i calces a fora a la terrassa. La dona, durant el judici, va reconèixer aquell miracle, ja que va assegurar que en els 11 anys que ell ha estat discapacitat no s'havia mogut amb tanta agilitat com ho havia fet aquella nit. Però el grapat de “mentides”, com va dir la fiscal, no va acabar aquí, ja que la dona, durant la sessió de judici, va entrar en un munt de contradiccions. Va trucar als Mossos des del seu telèfon mòbil que duia quan estava gairebé nua al balcó, o qui va trucar als Mossos va ser un veí, que alhora li va donar una bata perquè es tapés les vergonyes? L'home la va agredir aquella nit per tot el cos o dies abans? O és que ell necessita agafar-se als braços de la dona per fer força per aixecar-se del llit o asseure's a la cadira? I així una contradicció darrere l'altra.

Gairebé al final de la sessió, l'advocat de la defensa, Jordi Colomer, va aportar una dada reveladora: l'exdona va intentar que els metges de l'Institut Guttmann, on ell estava ingressat, no li donessin l'alta. Després d'aquesta pregunta, la dona es va treure la màscara i amb tota naturalitat va acceptar que havia denunciat l'home perquè el volia fer fora de casa perquè no el volia cuidar més. En vista d'aquesta afirmació i les “mentides” de la dona, la fiscal va retirar l'acusació contra Conrado Guasch i va carregar durament contra María Carmen Ángel López. Per

la fiscal, la denunciant ha “utilitzat” la justícia amb l'única intenció d'aconseguir agilitzar la separació i deixar així d'ocupar-se de l'home. I com que “la justícia no està prevista per prostituir-la com ha fet la denunciant”, va dir la fiscal, va sol·licitar a la jutgessa que obri diligències contra la dona per un delictes de fals testimoni i de denúncia falsa. Una petició que la jutgessa va acceptar, i el cas ja està en mans del jutjat d'instrucció, que podria imposar una pena de presó. Pel que fa al denunciat, la jutgessa va absoldre in voce (de viva veu) l'home, que va marxar emocionat dels jutjats. Així doncs, aquells que no creuen en la justícia perquè diuen que no és justa, ahir, potser, sí que ho va ser.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-01-2012 Pàgina 40

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/498967-quan-la-justicia-es-justa.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss